Написав Юлія Тонего
Неділя, 30 березня 2014, 05:28

Мить торжества: в'їжджає Цар у місто.
О, як же тут усі Його чекали!
І від одежі на шляху барвисто,
І віття пальмове поверх кидали.

"Осанна! Слава!" - всюди з вуст лунає.
"Благословен, Хто йде в ім'я Господнє!"
Але ніхто, крім Нього, ще не знає
Про те, що відбувається сьогодні.

Цей славний в'їзд - дорога до страждання,
Де буде болю понад людські сили,
Де лиш зневага, осуд і вигнання,
Де на Голгофі розпинають тіло.

Де сам на сам із тягарем великим.
Де навіть Бог закрив Своє обличчя.
Де це розп'яття замінити ніким.
Де смерть безжально дивиться у вічі.

Мить торжества, а Він іде смиренно
Звершити не Свою - Отцівську волю
Й покірно стати смертником стражденним,
Щоб назавжди змінити нашу долю.

Єрусалим... "Осанна!"... Людський натовп.
І Він, Хто йде сюди в ім'я Господнє
Безвинно на Голгофі умирати,
Щоб кожен з нас спасенним був сьогодні.